

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

22 травня 2019 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 274/ко-19

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі колегії:

головуючого - Бутенка В.І.,

членів Комісії: Лукаша Т.В., Шиловой Т.С.,

розглянувши питання про результати кваліфікаційного оцінювання судді господарського суду міста Києва Бойка Романа Володимировича на відповідність займаній посаді,

встановила:

Згідно з пунктом 16¹ розділу XV «Перехідні положення» Конституції України відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», має бути оцінена в порядку, визначеному законом.

Пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону України «Про судоустрій і статус суддів» (далі - Закон) передбачено, що відповідність займаній посаді судді, якого призначено на посаду строком на п'ять років або обрано суддею безстроково до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до Конституції України (щодо правосуддя)», оцінюється колегіями Вищої кваліфікаційної комісії суддів України в порядку, визначеному цим Законом.

Виявлення за результатами такого оцінювання невідповідності судді займаній посаді за критеріями компетентності, професійної етики або доброчесності чи відмова судді від такого оцінювання є підставою для звільнення судді з посади за рішенням Вищої ради правосуддя на підставі подання відповідної колегії Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Рішенням Комісії від 01 лютого 2018 року № 8/зп-18 призначено кваліфікаційне оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді, зокрема судді господарського суду міста Києва Бойка Р.В.

Частиною п'ятою статті 83 Закону встановлено, що порядок та методологія кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення затверджуються Комісією.

Відповідно до пунктів 1, 2 глави 6 розділу II Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії

від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), встановлення відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання здійснюється членами Комісії за їх внутрішнім переконанням відповідно до результатів кваліфікаційного оцінювання. Показники відповідності судді критеріям кваліфікаційного оцінювання досліджуються окремо один від одного та в сукупності.

Пунктом 11 розділу V Положення встановлено, що рішення про підтвердження відповідності судді займаній посаді ухвалюється в разі отримання суддею мінімально допустимого і більшого бала за результатами іспиту, а також більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв за умови отримання за кожен з критеріїв бала, більшого за 0.

Положеннями статті 83 Закону передбачено, що кваліфікаційне оцінювання проводиться Комісією з метою визначення здатності судді здійснювати правосуддя у відповідному суді за визначеними критеріями. Такими критеріями є: компетентність (професійна, особиста, соціальна тощо), професійна етика, доброчесність.

Згідно зі статтею 85 Закону кваліфікаційне оцінювання включає такі етапи:

1) складення іспиту (складення анонімного письмового тестування та виконання практичного завдання);

2) дослідження досьє та проведення співбесіди.

Відповідно до положень частини третьої статті 85 Закону рішенням Комісії від 25 травня 2018 року № 118/зп-18 запроваджено тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей під час кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді.

Пунктом 5 глави 6 розділу II Положення передбачено, що максимально можливий бал за критеріями компетентності (професійної, особистої, соціальної) становить 500 балів, за критерієм професійної етики - 250 балів, за критерієм доброчесності - 250 балів.

Отже, сума максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв становить 1 000 балів.

Бойко Р.В. склав анонімне письмове тестування, за результатами якого набрав 90 балів. За результатами виконаного практичного завдання Бойко Р.В. набрав 96,5 бала. На етапі складення іспиту суддя загалом набрав 186,5 бала.

Рішенням Комісії від 26 червня 2018 року № 152/зп-18 затверджено результати першого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів на відповідність займаній посаді «Іспит», складеного 19 квітня 2018 року, зокрема, судді господарського суду міста Києва Бойка Р.В., якого допущено до другого етапу кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді «Дослідження досьє та проведення співбесіди».

Бойко Р.В. пройшов тестування особистих морально-психологічних якостей та загальних здібностей, за результатами якого складено висновок та визначено рівні показників критеріїв особистої, соціальної компетентності, професійної етики та доброчесності.

Згідно з положеннями статті 87 Закону з метою сприяння Вищій кваліфікаційній комісії суддів України у встановленні відповідності судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності для цілей кваліфікаційного оцінювання утворюється Громадська рада доброчесності, яка, зокрема, надає Комісії інформацію щодо судді (кандидата на посаду судді), а за наявності відповідних підстав - висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності.

Абзацом третім пункту 20 розділу III Положення про порядок та методологію кваліфікаційного оцінювання, показники відповідності критеріям кваліфікаційного

оцінювання та засоби їх встановлення, затвердженого рішенням Комісії від 03 листопада 2016 року № 143/зп-16 (у редакції рішення Комісії від 13 лютого 2018 року № 20/зп-18) (далі - Положення), передбачено, що під час співбесіди обов'язковому обговоренню із суддею (кандидатом) підлягають дані щодо його відповідності критеріям професійної етики та доброчесності.

Підпунктом 4.10.1 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, затвердженого рішенням Комісії від 13 жовтня 2016 року № 81/зп-16 (з наступними змінами) (далі - Регламент), передбачено, що інформація щодо судді (кандидата на посаду судді) або висновок про невідповідність судді (кандидата на посаду судді) критеріям професійної етики та доброчесності надається до Комісії Громадською радою доброчесності не пізніше ніж за 10 днів до визначеної Комісією дати засідання з проведення співбесіди такого судді (кандидата на посаду судді).

Комісією 10 липня 2018 року із суддею господарського суду міста Києва Бойко Р.В. було проведено співбесіду під час якої обговорено питання щодо показників за критеріями компетентності, професійної етики та доброчесності, які виникли під час дослідження суддівського досьє.

До Комісії електронною поштою 18 березня 2019 року надійшов висновок Громадської ради доброчесності про невідповідність судді критеріям професійної етики та доброчесності (далі - висновок), затверджений 17 березня 2019 року о 22 год 41 хв.

Також до Комісії 22 травня 2019 року о 23 год 39 хв надійшов висновок від Громадської ради доброчесності в новій редакції, затверджений 21 травня 2019 року, з урахуванням пояснень судді Бойка Р.В.

Комісією у складі колегії, під час співбесіди з Бойком Р.В. обговорено інформацію, наведену Громадською радою доброчесності, про таке:

1. Суддя допускав дії (бездіяльність) або ухвалював рішення, обумовлені корпоративною солідарністю, маніпулюючи обставинами чи законодавством. Суддя допускав дії або бездіяльність, що призвело до розподілу справ у суді з порушенням принципу випадковості при використанні автоматизованої системи, або іншим чином втручався в автоматизований розподіл справ.

Зокрема, у жовтні 2016 року Вища рада юстиції призначила Бойка Р.В. на посаду заступника голови Господарського суду м. Києва. Ємельянов А.С. тоді вже перебував на посаді голови Київського апеляційного господарського суду. Саме він ініціював призначення судді на посаду заступника голови суду.

18 жовтня 2016 року Генеральна прокуратура України повідомила Ємельянову А.С. про підозру у вчиненні злочинів, передбачених частиною другою статті 376 (втручання в діяльність судових органів) та частиною другою статті 376-1 (незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду) Кримінального кодексу України. За інформацією слідства у період 2011-2014 років, перебуваючи на керівних посадах у системі господарських судів України, використовуючи своє службове становище Ємельянов А.С. здійснював втручання в діяльність суддів з метою перешкоджання належного виконання ними своїх службових обов'язків та з метою домогтися винесення ними неправосудних рішень, а також здійснював незаконне втручання в роботу автоматизованої системи документообігу суду з метою здійснення розподілу справ (заяв) на попередньо визначених суддів.

19 лютого 2012 року суддя господарського суду м. Києва Івченко А.М. прийняв свавільне рішення у справі №5011-61/11340-2012, яким задовольнив позовні вимоги Міністерства оборони Російської Федерації до Кабінету Міністрів України про

стягнення 3 113 053 506,26 (трьох мільярдів ста тринадцяти мільйонів п'ятдесяти трьох тисяч п'ятиста шести) гривень. Рішення було мотивоване посиланням на неіснуючі гарантії, які Україна в особі Кабінету Міністрів нібито надала Закритому акціонерному товариству «Єдині енергетичні системи України» на виконання зобов'язань за контрактами з Міністерством оборони Російської Федерації.

07 березня 2014 року після втечі экс-Президента Віктора Януковича, Бойко Р.В. переглянув рішення судді Івченка та скасував його, відмовивши в задоволенні позову Міністерства Оборони Російської Федерації до Кабінету Міністрів України. У своєму рішенні Бойко Р.В. послався на «нововиявлені обставини», а саме на те, що український уряд не надавав Закритому акціонерному товариству «Єдині енергетичні системи України» гарантії за її контрактами. Однак про ці факти було відомо ще на час прийняття першого рішення у справі у 2012 році.

Втім, 07 березня 2014 року Бойко Р.В. переглянув рішення у справі № 5011-61/11340-2012 господарського суду міста Києва судді (Івченка А.М.) про задоволення позовних вимог Міністерства оборони Російської Федерації до Кабінету Міністрів України про стягнення 3 113 053 506,26 грн скасувавши його та відмовив в задоволенні позову Міністерства Оборони Російської Федерації до Кабінету Міністрів України. В обґрунтування рішення Бойко Р.В. послався на «нововиявлені обставини», а саме на те, що український уряд не надавав Закритому акціонерному товариству «Єдині енергетичні системи України» гарантії за її контрактами. Однак про ці факти було відомо ще на час прийняття першого рішення у справі у 2012 році.

За фактом ухвалення цього рішення Департамент спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України (сьогодні - Управління спеціальних розслідувань) підготував судді Івченку повідомлення про підозру. На думку слідства, визначення судді Бойка Р.В. для перегляду рішення за нововиявленими обставинами також, ймовірно, відбулось з втручанням в автоматизовану систему авторозподілу. На це також вказує в своєму матеріалі журналіст видання «Главком» Павло Вуець.

Таким чином, викладені факти вказують на наявність стійких зав'язків між суддею та Ємельяновим А.С. Його призначення на посаду заступника голови Господарського суду міста Києва відбулось саме з ініціативи Ємельянова А.С. За матеріалами слідства, втручання в роботу автоматизованої системи розподілу справ здійснювалось шляхом запровадження штучних спеціалізацій суддів, які дуже часто дублювали одна одну. Простежується, що і за Бойком Р.В. до 2015 року у господарському суді міста Києва також було визначено дуже конкретні спеціалізації. Про це свідчать дані його суддівського дос'є. Запровадження спеціалізацій відбувалось на підставі рішень зборів суддів, про що Бойко Р.В., як суддя та заступник голови суду, щонайменше, не міг не знати, та в чому, ймовірно, брав безпосередню участь. Саме завдяки таким вузьким спеціалізаціям забезпечувався розгляд справ конкретними суддями, що, за версією слідства, і мало місце під час розгляду справи №5011-61/11340-2012 та її перегляду за нововиявленими обставинами. Крім того, саме цей епізод Генеральна прокуратура розслідує в межах кримінального провадження, в якому Ємельянову А. С. було повідомлено про підозру та в якому Бойко Р.В. виступає в якості свідка.

Надані Бойком Р.В. пояснення підтверджують наявність у нього стійких зв'язків з Ємельяновм А.С. Такі контакти не припинились після оголошення Ємельянову А.С. про підозру у вчиненні злочинів проти правосуддя. У липні 2018 року журналісти програми Bihus.Info зафіксували, як Бойко Р.В. зустрічався із Ємельяновим А.С. у «секретному» офісі останнього.

2. Крім того, у висновку зазначено, що суддя використав свій статус для задоволення своїх інтересів або інтересів інших осіб. Зокрема, за інформацією

видання «Наші гроші» у 2010 році компанія, якою володіє дружина судді, Бойко О.С. спробувала сумнівно приватизувати історичний будинок у центрі Харкова площею майже 2 000 кв. м. Так, у 2008 році Фонд державного майна України провів конкурс на право оренди цим приміщенням та визначив переможцем приватну фірму «Алла». Товариство з обмеженою відповідальністю «Аеліта», одноосібною засновницею якого є Бойко О.С., оскаржило до суду результати конкурсу та вимагало дозволу на приватизацію цього приміщення. У жовтні 2010 року господарським судом міста Києва було ухвалено рішення на користь компанії, якою володіє дружина судді, та скасовано результати конкурсу на право оренди приміщення.

Після цього ТОВ «Аеліта» повторно звернулось до господарського суду міста Києва з позовом до Фонду державного майна України щодо зменшення визначеної вартості приватизації приміщення. Проведення у справі № 11/227 за позовом ТОВ «Аеліта» компанії дружини судді було відкрито Бойком Р.В., призначено справу до розгляду, а потім суддею заявлено самовідвід. Згодом суддями цього ж суду було ухвалено рішення, яким було дозволено компанії дружини судді приватизувати історичну будівлю в центрі Харкова за 6,5 млн грн, що майже вдвічі менше визначеної Фондом державного майна України вартості. У квітня 2015 року Вищим господарським судом України було скасовано дане рішення визнавши його незаконним.

3. Також у висновку зазначено, що суддя безпідставно не задекларував своєчасно своє майно, що є ліквідним активом. Зокрема, за інформацією проекту «Просуд» суддя не декларує корпоративні права дружини у своїх майнових деклараціях. Так, згідно з даними Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань, Бойко О. Є. є співзасновницею ТОВ «Інтелект-А» та ТОВ «Інтелект-В». У декларації за 2017 суддя не вказав ці компанії, хоча був зобов'язаний це зробити та мав можливість отримати ці відомості з державного реєстру.

Перевіряючи інформацію відображену у висновку Комісія з'ясувала, що у матеріалах суддівського досьє Бойка Р.В. відсутня інформація про невідповідність витрат, майна та способу життя судді та членів його сім'ї задекларованим доходам, поведінки судді іншим вимогам законодавства у сфері запобігання корупції та наявності обставин, передбачених підпунктами 9, 11, 12, 15-19 частини першої статті 106 Закону.

З матеріалів суддівського досьє вбачається, що згідно висновку Державної податкової інспекції у Шевченківському районі ГУ ДФС у місті Києві від 18 лютого 2015 року № 4854/10/26591703, встановлено достовірність відомостей, визначених пунктом 2 частини 5 статті 5 Закону України «Про очищення влади», вказаних суддею в декларації про майно, доходи, витрати і зобов'язання фінансового характеру за 2013 рік.

Інформація про притягнення судді до відповідальності за вчинення проступків або правопорушень, які свідчать про його недоброчесність та про наявність незабезпечених зобов'язань майнового характеру, які можуть мати істотний вплив на здійснення правосуддя суддею, у матеріалах суддівського досьє відсутня.

Під час проведення співбесіди Бойко Р.В. надав усні та письмові пояснення, а також копії підтверджувальних документів, які Комісією було досліджено та оцінено.

Зокрема щодо інформації ГРД про ймовірно безпосередню участь Бойка Р.В. у втручанні в систему авторозподілу в суді шляхом запровадження штучних спеціалізацій суддів суддя пояснив, що відповідно до вимог Закону України про «Про судоустрій і статус суддів» (у всіх редакціях з 2010 року) запровадження спеціалізацій віднесено саме до компетенції зборів суддів відповідного суду з метою

запровадження юридичної однозначності, поліпшення якості правосуддя, покращення оперативності та ефективності розгляду справ тощо. Водночас суддя зазначив, що не мав будь-якого відношення до питань, що стосувалися розподілу справ, та не був обізнаний про випадки недоброчесної або неетичної поведінки колег, пов'язаної із втручанням у роботу автоматизованої системи документообігу суду.

У кримінальному провадженні стосовно Ємельянова А.С. на яке посилається Громадська рада доброчесності, він не перебуває у якості підозрюваного чи обвинуваченого.

Пояснення судді в цій частині підтверджується листом Генеральної прокуратури України № 23/3-32815-14, в якому зазначено, що повідомлення про підозру судді господарського суду міста Києва Бойку Р.В. у кримінальному провадженні № НОМЕР_1 не здійснювалось.

Суддя зазначає, що посилання у висновку ГРД на ймовірне втручання в автоматизовану систему авторозподілу при перегляді рішення суду від 10 лютого 2012 року у справі №5011-61/11340-2012 за нововиявленими обставинами є безпідставним.

Дійсно, Бойком Р.В. у березні 2014 року скасовано рішення від 10 лютого 2012 року у справі № 5011-61/11340-2012 за нововиявленими обставинами та відмовлено в задоволенні позову Міністерства Оборони Російської Федерації до Кабінету Міністрів України про стягнення 3 113 053 506,26 гривень. При ухваленні цього рішення суддя керувався виключно власним розумінням норм чинного законодавства та обставин справи, всі мотиви викладені в мотивувальній частині рішення.

Водночас суддя зауважив, що у випадку відмови у задоволенні заяви йшлося б про свавільне рішення, за яким з держави необхідно стягнути 3 мільярди гривень на користь Російської Федерації.

Також суддя наголосив, що постановлене рішення від 07 березня 2014 року, яким відмовлено в задоволенні позову Міністерства Оборони Російської Федерації до Кабінету Міністрів України, було переглянуте судами вищих інстанцій і залишено без змін.

За фактом ухвалення рішення від 10 лютого 2012 року Департаментом спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України (сьогодні - Управління спеціальних розслідувань Генеральної прокуратури України) проводиться досудове розслідування, однак у цій справі Бойко Р.В. не є підозрюваним чи обвинуваченим.

Стосовно тверджень, що суддя має тісні зв'язки з Ємельяновим А.С., оскільки останній ініціював призначення Бойка Р.В. на посаду заступника голови господарського суду міста Києва суддя пояснив наступне.

Рішенням Вищої ради юстиції від 16 жовтня 2012 року №1127/0/15-12 на підставі подання ради суддів господарських судів та висновку секції Вищої ради юстиції з питань призначення суддів на посади та звільнення їх з посад його було призначено на посаду заступника голови господарського суду міста Києва.

На час призначення Бойка Р.В. заступником голови суду, Ємельянов А.С. з березня 2012 року обіймав посаду голови Київського апеляційного господарського суду і будь-які дані про його вплив на прийняття цього рішення Бойку Р.В. невідомі.

Стосовно зустрічі Бойка Р.В. з Ємельяновим А.С. у «секретному» офісі суддя пояснив наступне.

09 липня 2018 року (в переддень співбесіди в Комісії) в засобах масової інформації з'явився сюжет телепрограми «Наші гроші» Bihus.info «Штаб-квартира судді Артура», в якому між іншим, показано момент його зустрічі з Ємельяновим А.С. в наступному контексті: «Так, 13 червня Ємельянов А.С. бачився там із суддею

господарського суду Києва Романом Бойком. Ємельянов А.С. працював з ним, коли був головою господарського суду Києва. Роман Бойко тоді був його заступником.»

Стосовно цієї інформації Бойко Р.В. зазначив, що дійсно у червні 2018 року він зустрівся із суддею Вищого господарського суду України Ємельяновим А.С. і така зустріч стосувалася наступних питань:

- суддею запитувалася думка судді із багаторічним досвідом Ємельянова А.С. щодо бачення принципу верховенства права, тлумачення положень статей 13, 41, 61 Конституції України, в аспекті їх застосування як норм прямої дії. Варто відзначити, що консультації щодо аналогічного питання, протягом червня-липня 2018 року, Бойком Р.В. були проведені з декількома суддями та двома професорами права;

- також суддя просив у Ємельянова А.С. контакт представника Києво-Печерської лаври для проведення церковного обряду ІНФОРМАЦІЯ_1.

Будь-яких інших обставин (незважаючи на характер подачі матеріалу в сюжеті) не обговорювалося, а зустріч на вулиці обумовлювалася економією часу, та тільки підтверджує прозорість та відсутність необхідності для приховування обставин, які були предметом обговорення.

Крім того, суддя наголосив, що жодна особа до виходу сюжету та появи статей у засобах масової інформації не зверталася до нього за коментарями з приводу цієї зустрічі.

Стосовно твердження у Висновку щодо використання Бойком Р.В. свого статусу для задоволення своїх інтересів або інтересів інших осіб та, зокрема, спроби у 2010 році компанії, якою володіє дружина судді Бойко О.С., сумнівно приватизувати історичний будинок в центрі Харкова суддя пояснив, що це провадження у справі № 11/227 було відкрито в грудні 2008 року майже за рік до призначення, у жовтні 2009 року, його суддею цього суду, відтак безпідставними є твердження щодо обрання суду до якого подавався позов.

Крім того, суддя зазначив, що господарським судом міста Києва було відмовлено в задоволенні позову до Фонду державного майна України в частині позовної вимоги про зобов'язання прийняти рішення про включення майна до переліку об'єктів, які підлягають приватизації шляхом викупу позивачем (рішення від 18.01.2010 у справі №11/227). Проте це рішення, було скасоване постановою Київського апеляційного суду від 11 березня 2010 року у справі №11/227 в наведеній частині з прийняттям нового про задоволення позову в частині вимог до Фонду державного майна України. Постанова в наведеній частині набрала чинності та була виконана боржником.

Зазначене, на думку судді, свідчить про його невторчання у вирішення та розгляд зазначеної справи в інтересах ТОВ «Аеліта».

Ці пояснення Комісія в складі колегії визнала прийнятними і такими, що підтверджуються копіями: ухвали про порушення провадження у справі № 11/227 від 17 грудня 2008 року; рішення господарського суду міста Києва від 18 січня 2010 року; постанови Київського апеляційного господарського суду від 11 березня 2010 року.

Стосовно безпідставного недекларування суддею корпоративних прав дружини Бойко Р.В. пояснив, що ним не було відображено відомості в розділах 8 та 9 декларації особи, уповноваженої на здійснення функції держави або місцевого самоврядування за 2017 рік тільки з тих причин, що його дружина не повідомила про це.

Враховуючи активну участь у підприємницькій діяльності, з метою точного відображення всіх активів, залишків на рахунках тощо, дружина судді надає йому таку інформацію письмово, а він в свою чергу відображає цю інформацію, яка стосується її на підставі письмово поданих відомостей.

Суддя зауважив, що з наданої інформації у березні 2018 року дружина не

повідомила його про реєстрацію двох юридичних осіб.

Проте в день обізнаності про такі обставини, ним одразу було повідомлено НАЗК, яке листом повідомило про необхідність відображення такої інформації в черговій декларації.

Крім того, суддя зазначив, що заснування юридичних осіб відбулося за рахунок власних коштів дружини, а інформацію про це вже відображено в декларації особи, уповноваженої на здійснення функції держави або місцевого самоврядування за 2018 рік. Проте, формування статутного капіталу відбулося в березні 2018 року, а відтак на момент 31 грудня 2017 року ці корпоративні права нічого не вартували (статутний капітал не було сформовано).

З огляду на зазначене суддя зауважив про неможливість однозначних стверджень, що юридичні особи із статутним капіталом в 1000 грн, який станом на 31 грудня 2017 року навіть не був сформований, є «економічним інтересом» членів його родини в контексті пункту 4.7 Бангалорських принципів поведінки судді.

Водночас суддя наголосив, що його наступна поведінка (повідомлення НАЗК в день виявлення та до відповідних публікацій в ЗМІ), відображення в наступній декларації) і свідчить про докладання розумних зусиль для поінформованості та інформування суспільства про економічні інтереси його родини.

Пояснення судді в цій частині підтверджується листом-зверненням до Національного агентства з питань запобігання корупції від 10 липня 2018 року.

Комісією з метою забезпечення виконання своїх повноважень, керуючись положеннями статті 93 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» направила звернення до Національного агентства з питань запобігання корупції про встановлення в ході кваліфікаційного оцінювання факту недекларування суддею в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування, за 2017 рік корпоративних прав своєї дружини Бойко О.С., яка є засновником юридичних осіб ТОВ «ІНТЕЛЕКТ-В» та ТОВ «ІНТЕЛЕКТ-А».

Національне агентство з питань запобігання корупції листом від 14 вересня 2018 року повідомило Комісію про те, що агентством буде прийнято рішення про проведення повної перевірки декларації за 2017 рік, поданої суддею господарського суду міста Києва Бойком Р.В., відповідно до визначеної пріоритетності.

Дослідивши інформацію, зазначену Громадською радою доброчесності, пояснення Бойка Р.В. та надані ним копії підтверджувальних документів, Комісія не вбачає підстав для оцінювання судді за критеріями професійної етики та доброчесності у 0 балів.

Ураховавши наведене, заслухавши доповідача, дослідивши досьє судді, надані суддею пояснення та результати співбесіди, під час якої вивчено питання про відповідність Бойка Р.В. критеріям кваліфікаційного оцінювання, Комісія дійшла таких висновків.

За критерієм компетентності (професійної, особистої та соціальної) суддя набрав 428,5 бала.

Водночас за критерієм професійної компетентності Бойка Р.В. оцінено Комісією на підставі результатів іспиту, дослідження інформації, яка міститься в досьє, та співбесіди за показниками, визначеними пунктами 1-5 глави 2 розділу II Положення. За критерієм особистої та соціальної компетентності Бойка Р.В. оцінено Комісією на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься в досьє, та співбесіди з урахуванням показників, визначених пунктами 6-7 глави 2 розділу II Положення.

За критерієм професійної етики, оціненим за показниками, визначеними пунктом 8 глави 2 розділу II Положення, суддя набрав 220 балів. За цим критерієм Бойка Р.В. оцінено на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься в досьє, та співбесіди.

За критерієм доброчесності, оціненим за показниками, визначеними пунктом 9 глави 2 розділу II Положення, суддя набрав 190 балів. За цим критерієм Бойка Р.В. оцінено на підставі результатів тестування особистих морально-психологічних якостей і загальних здібностей, дослідження інформації, яка міститься в досьє, та співбесіди.

За результатами кваліфікаційного оцінювання суддя Бойко Р.В. набрав 838,5 бала, що становить більше 67 відсотків від суми максимально можливих балів за результатами кваліфікаційного оцінювання всіх критеріїв.

Таким чином, Комісія дійшла висновку, що суддя господарського суду міста Києва Бойко Р.В. відповідає займаній посаді.

Ураховуючи викладене, керуючись статтями 83-86, 93, 101, пунктом 20 розділу XII «Прикінцеві та перехідні положення» Закону, Положенням, Комісія

вирішила:

визначити, що суддя господарського суду міста Києва Бойко Роман Володимирович за результатами кваліфікаційного оцінювання суддів місцевих та апеляційних судів на відповідність займаній посаді набрав 838,5 бала.

Визнати суддю господарського суду міста Києва Бойка Романа Володимировича таким, що відповідає займаній посаді.

Рішення набирає чинності в порядку, визначеному підпунктом 4.10.8 пункту 4.10 розділу IV Регламенту Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.

Головуючий

В.І. Бутенко

Члени Комісії :

Т.В. Лукаш

Т.С. Шилова